

сжщо врѣме бѣше нашъ вѣренъ събратъ т. е. членъ на Гюргевскій комитетъ. Мошията бѣше на самия Дунавъ съ единъ гжстъ върбалакъ покрай Дунава.

Сички приготовления се испращаха въ сжнджци съ вѣрни хора отъ комитетскитѣ съзаклѣти отдѣления, и се прѣдаваха на управителя на мошията Колони много тайно, да ги съхранява до идванието на четата тамъ, а тия нѣща бѣха пушки, патрони и нѣкои униформи.

Наконецъ сичкото приготовление стана добрѣ и съ голѣма тайноть. Никой неможа да узнае нѣщо по това дѣло. Дойде деньтъ за заминаване, каза се два-три дена на сички четници да заминаватъ на опрѣдѣленото мѣсто, но сѣки единъ много тайно и самостоятелно да върви. И тъй на 6 юлий вечеръта сички момчета бѣха събрани въ гжстия върбалакъ на тая мошия при Дунава. Тамъ бѣше приготвенъ и единъ голѣмъ каикъ за прѣнасяние.

Прѣзъ нощъта на 6 и 7 юлия 1868 г. прѣминаха Дунава въ България при Батинското блато между Свищовъ и Русе. Сутринъта на 7 юлия се явяватъ при селото Караисинъ, а една часть отъ тѣхъ отива въ чифлика на х. *Еминаа*, гдѣто той ги почерпалъ съ кафе и се разговарятъ съ него много учтиво, като му обясняватъ, че тѣ не сж разбойници, но добри чловѣци, отиватъ изъ балкана да накаратъ турското правителство, да даде човѣшки правдини на българското население, отъ които ще се ползуватъ и самитѣ турци. Веднага слѣдъ това Метхатъ-паша подига войски, черкези и потеря отъ турскитѣ села, да ги гонятъ, както се описва и въ в. „Народность“ отъ брой 35 год. I, 1868 нататакъ.

При трѣгванието имъ азъ бѣхъ написалъ ония три акта; подпечатахъ ги съ печата на *Приврѣменното Българско Правителство въ Балкана*, и ги прѣдадохъ на х. Димитра, а печата на това приврѣмено правителство задържахъ при мене, че когато се усиливѣстанието ще го прѣнесемъ тамъ при тѣхъ. Печатитѣ на *първий таенъ съзаклѣтъ комитетъ* и този